

неговото име и бѣсоветѣ имъ са покорявать. А Исусъ първо ги свѣтува да са радватъ повече, че имената имъ сж написахъ на небесата, а второ, движимъ отъ душевна радость, благодари Отца Господа на небето и на земята, че благоволилъ да откряе на младенциѣ което е утаилъ отъ разумниѣ; третье ублажава ученициѣ че са удостоихъ да видѣтъ и да чуѣдъ, туй което много пророцы и царѣ напрасно желѣхъ. А законникѣтъ, който за да го искушава, го пыташе : *какво да прави за да наслѣди вѣчный животъ?* накара го отъ законѣтъ да исповѣда че трѣба да обыча отъ сичко най инго Бога, и ближняго като самаго себе. И понеже той пакъ го попыта : че кой е ближній? Исусъ го поучава чрѣзъ притчата на паджлыи въ разбойници, който прие милость отъ Самарянинѣтъ. Като дойде послѣ въ Виѳанія, приема са гостъ на Марѳа и Марія, която са похвалява че е избрала добрата и неотемлемата часть, любослушаньето на Божитѣ словеса. (Лѣк. ѿ. 17.).

§. 42. *Исусъ исцѣрва бѣснѣиѣтъ, осжда лицемѣрието и са навѣтува отъ лицемѣриѣтъ.*

А подиръ туй, понеже единъ отъ ученициѣ са помоли да ги научи какъ да са молятъ, дава образъ на молитва пакъ *Отче Нашъ*, като обесни и силата ѳ. Подиръ пакъ исцѣрва единъ человекъ нѣмъ и бѣснуетъ, и пакъ народыѣ са чудятъ, а той избличава тѣзи, които отдавахъ испжжданьето на бѣсоветѣ на Веелзевуловата сила, като показа че туй е прѣстъ Божій; а на тѣзи които искахъ знаменіе пакъ казва, че знаменіето на Іона ще са даде на този родъ, жогото царицата южна и Ниневитяниѣтъ ще осждятъ